

KURENT

Jubilejna številka.

STROKOVNI LIST

za pustne norce.

Inserati po dogovoru.

Dobri šaljivec se honorira.

Slovenigradec, 1. marca 1927.

Kurentova inšpekcija salonskega orkestra ob petletnici.

1.

Orkestraše svoje inspiciat,
Kurent letos je na pust prišel.
Delo vsako mora se nadzirat,
Da ve, komu medajlo bo pripel.

2.

Novega kapelnika se ustraši,
Ker že na obrazu mu spozna,
Da ploskajo mu Orjunaši,
Kadar pesem njihovo igra

5.

Schechel dobri pa prav rad pozabi,
Da ima orkester mnogo vaj.
Če se enkrat ga na leto vabi,
Pa ostane za deset nazaj.

6.

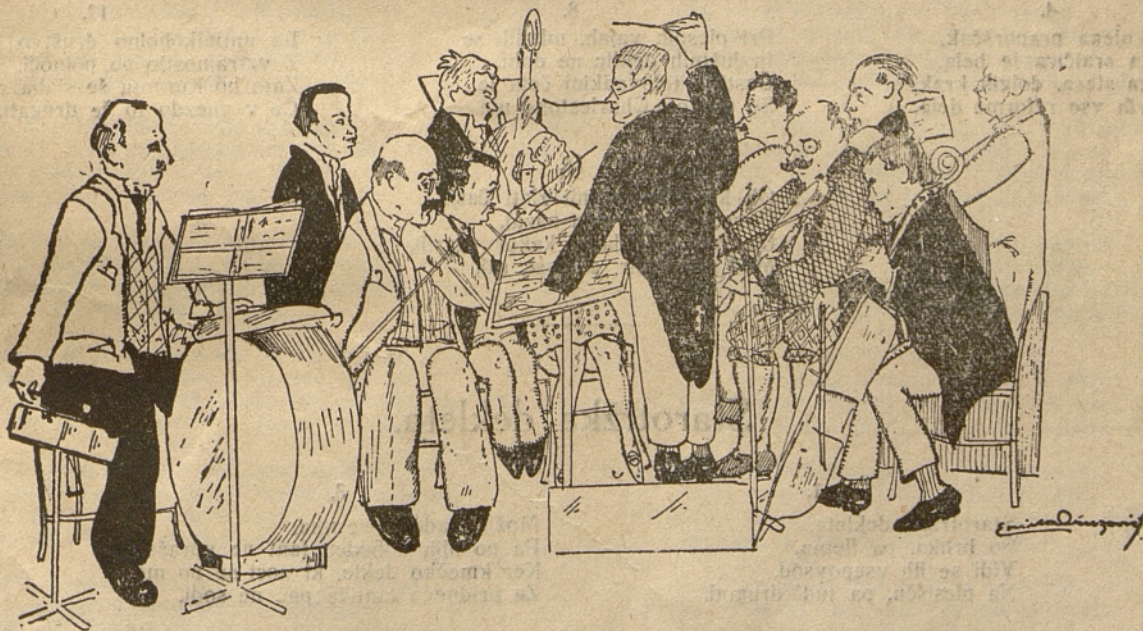
Težek instrument igra Grasselli,
Komaj čaka, da je že deset.
Gleda, če so še vsi prsti celi,
In priže si cigareto spet.

9.

Instrument svoj Vanič trdo grabi,
Od igranja prsti ga bole.
Da z bilanco — včasih on pozabi, —
Svojih not zamenjati ne sme.

10.

Zivko vneto sem in tja po čelu
Prste dolge na sprehod podi.
Lepo mesto — Veričino čelo —
Za poljubčke tuje se mu zdi.

3.

Veljak, ki visoko nosi glavo,
Si postavil je svoj lasten pult,
Da z orjaško svojo bi postavlo,
Ne povzročil komu kak insult.

4.

Sernec pa Šentjunc, če vijolina
Da napačen strune mili stok,
Mislita oba na petelina,
In na lovske puške smrtni pok.

7.

Redkokdaj Kopač katero zine,
Če ne poje svoj globoki bas.
Pri orkestru tretje vijoline,
Spet začel je proizvajati glas.

8.

Pri harmoniju tam mežikavo,
Miloš prelistava zvezke not.
Da pokorno mu vrši zabavo,
Brca ga neusmiljeno od spod.

11.

Instrumentov vedno primanjkuje,
Toži nam prav rad gospod Gabron.
Zbral je skup vse svoje že in tuje,
Manjka mu samo še grajski zvon.

12.

Krajnc po tipkah trdih neprestano,
Bije stari muhasti klavir.
Prste lomi, nohte tolče, vendar vdano
Gleda not razdrapanih papir.

Med tovarši Kurent pa pogreša
 Šerbeca, ki več med nami ne igra.
 Naroči, da naj takoj depeša
 S pozdravi nanj na pošto se odda.

Končno Kurent Hribarja postavi,
 Da bo pri orkestru intendant.
 Držal on bo vse na poti pravi,
 Ker med vsem je najbolji muzikant.

Predavanja.

Kakor vsako leto, tako priredi tudi letos slovenjgraška
 Šolska univerza sledeča predavanja:

1. Streljanje s prazno puško na jerebice, predava g. ravnatelj Skaza.
2. Lov na divje mrjasce, predava g. ravnatelj Šentjunc.
3. Lov na divje peteline v tujem revirju, predavata g. Skaza in šumar Prah.
4. Lov na ribe, predava g. dr. Kloar, sedaj v Kozjem.
5. Radio-Aparat, predavajo gg. od Radio-Kluba.
6. Izlet k Sv. Antonu ob slabem vremenu, predava g. Gabron.

7. Lov za klobukom po »Volkovi« koruzi, predava g. A. Debelak.
8. Moderni filmi, predava g. kinoravnatelj Albert Kopač.
9. Zakrknjen in zarjavel samec, predava g. nadšumar Švartl Sernec.
10. Bombardement z jabolki, predava g. magister Vaupoč.
11. Kako se sladko spi na Veliki Kopi pod Šentovim »širmom«, predava g. Ivan Rojnik.
12. O ustroju policijskih oblasti, predava »Dick Toni«.
13. Hitri in praktični poduk na citre, predava »Franček, Nina — neja — Hopsasa«.

Nekdaj je lušno blo . . .

1.
 Pri nas nekdanj je lušno bilo,
 Ko še »elite« sploh ni bilo,
 Se birtovo je vince pilo,
 Šampanjca tja se ni nosilo.

2.
 Nekdanj je Krajca vse ljubilo,
 Ki humorist je pravi bil,
 Sedaj se vse je spremenilo,
 In drugi veter je privil.

3.
 Med družbo našo mož prišel je,
 Ki v njej sedaj mogočno vlada,
 Pri Gajšekcu omizje celo vjel je,
 Lepo obrit, ne diči ga nobena brada.

4.
 A zraven njega praporščak,
 Ljubljanska srajčica je bela,
 Mož suh'ga stasa, dolgih krak,
 Pri društvih vse reforme dela.

5.
 Na banki mož ponosen piše,
 In Albin lepo je ime,
 Pogled mu sili vedno više,
 V višinskem solncu gret se če.

6.
 In Miro hvali se okoli,
 Da postelj'ca mu čedna je,
 Pri društvu proti alkoholi,
 Do treh po noč' zaposlen je.

7.
 Naš Zeus nekoč je bil za druga,
 Imel je konje »státljive«,
 Preklinjal pač je »grom in peklo«,
 In več za »Beistanda« ne gre.

8.
 Pri plesnih vajah, mladih se
 In luštnih deklic ne dobi,
 Častitih telovadkinj četa le,
 Se vneto »Charleston« uči.

13.
 Oh kje ste prejšnji zlati časi,
 Povrnite se k nam nazaj,
 Da spet bo vladal kakor včasih,
 Med nami mir, edinost, raj.

9.
 Iruška se je spremenila,
 Za fante več ne zmeni se,
 Gojenkam strune je navila,
 In za izpit uči se lé.

10.
 Priznava se gospodi naši,
 Da za umetnost smisel 'ma,
 Če pevski zbor lepo zapoje,
 Najraje tákrat le čeblja.

11.
 Oh, spufala bi »Straža« se »Jadranska«,
 Če bil uspeh povsod bi tak,
 Praznota pričala v dvorani velikanska,
 Da je za nas napredek pretežak.

12.
 Le antialkoholno društvo dela,
 Z vztrajnostjo po polnoči,
 Zato bo Kurentu še slaba pela,
 Če v gnezdo to če drépati.

Starotržka dekleta.

1.
 Starotržka dekleta,
 So brhka, pa fletna,
 Vidi se jih vsepovsod,
 Na plesišču, pa tud' drugod.

2.
 So babice, so mamice,
 So neveste in device —
 Fletno se po mod' nosijo,
 Že meščanke vse prekosijo.

3.
 Možile rade bi se vse,
 Pa po njih nobeden fant ne vpraša še.
 Ker kmečko deklet, ki nosi se po mod',
 Za pridnega fantiča pač ne sodi.

4.
 Kurent znal povedat bi še več,
 O delovanju starotržkih vam deklet.
 Blagohotno tiho na uho vam pové,
 Glejte, da boste se poboljšale.

Večernice.

Pri Gajšku večernice,
Do pozne so noči,
A pomnite vse vernice,
Da to za vas pač ni.

Če verniki pobožni vsi,
Tam dogme obravnavajo,
Obzirov kavalirskih ni,
Ker jih ne pripoznavajo.

A v boj za žensko pravo,
Navdušeno stopite,
Da ve za svojo obravnavo,
Jutranjice dobite.

Franc in Francelj.

1.
Franceljnov je več na svetu,
To ljudje le pomnite,
In če pisma pišete,
Pri naslovih pazite.

2.
Zdaj v ekzempel vam povem,
Kaj se Francu je zgodilo,
Ker bi lahko vsem ljudem,
Tud' tak se pripetilo.

3.
Francelj pismo je dobival,
Toda ne na svoj naslov,
Francu je priimek vkradel,
In naslov je bil gotov.

4.
Prišla pa nekoč v mesto,
Ženka Francetova je,
Ker imela je opravke,
Tud' Franceljnu na »ajmoht« gre.

5.
Tam je pisemce dobila,
Za Francéta njénega,
Kelnerca se je zmotila,
Franceljevega ji da.

6.
Pač je ženska radovednost,
Indiskretna in velika,
Oh, ko ubogo Micko,
Pismo čitat strašno mika.

7.
Kaj je v listu hud'ga bilo,
Jaz povedati ne vem,
Micko strašno je jezilo,
Kar je stalo v pismu tem.

8.
Brž ko Franc domov primaha,
Lonc mu v glavo prileti,
Vas ni vidla tacga »krah«,
Ze odkadar obstoji.

9.
Vso kuhinjsko je posodo,
Micka mu v »fris« zmetala,
Zraven tega pa grdobno,
Ga še z bablekom zmerjala.

10.
In priimkov takih lepih,
Kar cel leksikon mu dala,
Da od hrupa je in vrišča,
Tresla bajta se in štala.

11.
Ko nevihta je minula,
In vihar polegel se,
Franc srdito zgrabi pismo,
Franceljnu ga nesel je.

12.
Francelj je se tudi jezil,
Drl nad Francem se srdito:
»Kaj pa tvojo Toro briga,
Če mam jaz — incognito.«

Strašna zarota!

Dragi Kurent prav zaupno Ti povem,
Sicer na uho že še pride vsem ljudem.
Da v mestu našem nekaj snuje se,
Kar — Bože moj — zaroti prav podobno je.

Da se ta stvar koj v kali zaduši,
Saj nihče pač ne ve, kaj nam pretj,
In da ukreneš, kar potrebno bo,
Natančno Ti razložim stvarco vso.

Si v nekem domu žejo sem gasil,
In za pečjo tam precej tih sem bil,
Pa pride najprej eden, in še dva,
Čez čas pa spet še dva možakarja.

Zaupno se pozdravi medseboj teh pet,
Vsa govornica njih je bil en sam šepet,
Pri mizici okrogli glave vkup tišče,
In si načrte svoje razlože.

Nategnil sem ušesa, da bi kaj vjel,
In res, iz razgovora to-le sem posnel:
Slovenija že precej kvišku gre, zdaj jih ne dam,
Posebno te z zavitim repom rad imam.«

Od njega, bronast glas je ta gospod imel,
Povzel besedo drugi je, ta bil pa je debel,
A, ko je zinil in previdno se ozrl okrog,
Šumeče padlo nekaj mu zvezkov je iz rok.

»Posamezne reči mu vrnem jaz nazaj,
»Le cele serije ima ta na prodaj.«
»Švica, Poljska, Češka« — besede se vrste,
»Dišavograd tam v Indiji«, še »Nica« in »Kale«.

»Dišavograd je pač za nas najboljši vir,
Če tega zapustimo, vzame nas hudir.« —
»Ni res; poglej v Ljubljano, v Zagreb, kamorkod,
Al' v Avstrijo, Italijo — naši so povsod!«

»Če vsi bi b'li edini,« se tretji oglasi,
To bila bi armada, na svetu take ni,
Poglejte kataloge, kaj »Donaupost« uči,
Nad tri milijone združenih imamo že moči!«

»Mirno bratje,« bronast zdaj glas jim zapove,
Zapomnite si tajno klubovo ime,
Dal nam je Slovenjgrader za to svoj prvi zlog,
In pol imena mojega je žrtev za ta krog.«

»Beseda ta ustvarjena sveta naj nam bo,
Za naše delovanje jo čuvajmo zvesto,
Za danes pa končajmo in gremo mirno spat,
O albumih in kleščah govorimo drugikrat.«

Vstali so in spili in plačali, pa šli.
Jaz, kar sem doživel, poln misli in skrbi,
Vprašam gospodarja, kdo neki to je bil,
On pa, nekako jezen, ná-me je zavpil:

»Kaj pa to Vas briga, — gostje moji so,
Stare znamke zbirajo, kakor marsikdo,
Pravi se jim fede — futu — filera — listi,
Ali, Bog si vedi kakšni — litristi.«

Nos sem si zavihal, pa sem jo ubral, —
Na tihem pa sem mislil in sem si dejal:
To so zarotniki z gospodarjem vred,
Kurent, jaz Te kličem, napravi v hiši red!

Filatelist.

Grajski čuvaj.

1.

Z višave jaz gledam vso cestno vrvenje,
Mestjanov, tržanov različno življenje.
Vse večje dogodke takoj zabeležim,
Da lahko ob času še vest jim osvežim.
Jaz v »Kurent« razglašam, to najbolj zaleže
In roka pravice takoj jih doseže.
Ko čas mam, pa hitro odpravim se v mesto,
Saj lahko porabim za to dvojno cesto.

2.

Med potjo pri Uebelnu sem se oglasil,
In žejo si z vincem njegovim ugásil,
Brez kolkov zaprosil je on komisijo,
Zato pa za žago ni dobil koncesijo.
Pri njem se prepiralo je v gostilni,
Več gostov, ki bili so vina obilni.
Brizgalno slovesno so tja pripeljali,
Ker »Feuerwêhr« radi bi tam se igrali.

3.

Naj Špesny naš Jože postane načelnik,
A dober pa moral bo biti poveljnik;
Za to pač najboljši bi bil naš Rogina,
Ki hčer je dobil zdaj namesto sina.
Na građu dobili so še trobentača,
Ki v hlevu za silo ima pomagača.
Ko žeje se ogenj strašno vzplameni,
S trobento se (svojo?) takoj oglasi.

4.

Ko v mestu sem prišel, kjer Vouk je prebival,
Ki z gosti je vince rad svoje užival,
So rekli v brlog se je svoj preselil,
Da mast bo nabrano tam v miru užil.
Od zdaj bo redil on izrečno le kure,
Ki delale bodo pač krajše mu ure.
Še v kino Kopačev jih bode peljal,
Če gramofon slučajno glašu ne bo dal.

5.

Na pošti tu v mestu je priden uradnik,
Če jaz se ne motim, telefona je paznik;
Zvečer ko odgovorna služba nehá,
Navadno se v Dravograd hitro peljá.
Seveda stori to pod to-le pretvezo,
Da našel bi hitro še tam kako zvezo.
Ko govor končan je, napiše veselo,
Račun običajno, »Slovenjigradec celo«.

6.

Pri Gollu tu večkrat je družba izbrana,
Na dobrem je glasu, po vsem mestu znana,
Možje se prepirajo, kadar kvartajo,
In dame pa s Karlom Mariandl igrajo.
A kibici razni okoli sedíjo,
Izmučeni zraven navadno zaspíjo;
Veselje to traja do policijske ure,
Katero naznanjajo petelini in kure.

7.

Ko delo to težko prav zgodaj končajo,
Za cele tri hiše naprej se podajo,
Tam s Pirnatovo kavo želodce krepíjo,
In glave si vroče še z vinom hladíjo.
A v hišah nasproti na oni stran' ceste,
Na ženine čakajo razne neveste.
Tu doktorska j' fronta in razne oblasti,
Ki nikdar ni dobro v roke jim pasti.

8.

Na oglu za »gmajšino« Gajšek je znani,
Pri katerem vsak večer moške so izbrani.
Ti v jezi so društvo si ustanovili,
Da člani bi rast las uspešno gojili.
So Kluna načelnikom si izvolili,
Najlozje po njem bi pomade dobili.
Vsem damam odklonili pa so sprejem,
In tudi ta vozec je spet že vrejen.

9.

Pri Arnoldu vedno bolj zdaj se pogreša,
Pač, vsakemu znana pošast »Davčna preša«,
Da delajo lažje brez pete moči,
Studirajo akte tud' cele noči.
Zdaj Prevalje stiska Cepinov naslednik,
Potočnik priljubljen je bolj kakor prednik;
Po Marenbergu drugi zdaj srečo si kuje,
Pri suši pa tretji otožno zdihuje.

10.

Iz šole osnovne so radšo pognali,
In k Cajnku v muzej so sedaj ga poslali,
Vas prosim da h klubu še vi pristopite,
Dividende največje lahko vsi dobite.
Klub šteje sedaj že z menoj dvanajst mož,
Vse skupaj je Šerbec potegnil za nos!
In kadar iz banke menica srčči,
Še lahko vse skupaj »fejst« glava boli.

11.

Na trgu v banki ravnatelj kraljuje,
Ki »Kurenta« našga se najbolj raduje.
Se z autom rad vozi in prav dobro pazi,
Da stojnic kot Štangl nekoč, ne pogazi.
Tam zraven pa Kuhar prodaja klobase,
Na sejnih jim pravíjo tudi še »Hase«,
Jih z autom pošilja rad daleč okol',
Pri tem pa nastane večkrat karambol.

12.

Tam doli v hiši sodnik naš stanuje,
Ki z mano tri leta že nekaj pričakuje.
Da spodaj ne pridejo več v zagate,
Zakrili so okna, kjer delajo kravate.
Pač bridko je, ker radovednost velika,
Pogleda ga, kdor se po cesti pomika.
Enaka kot Micka, je Mila in Greti,
Tud' Zvonki in Mini za zlo to ni vzeti.

13.

V »Balkanu« se Cajnko župan naš postavlja,
In zraven že hišo občinsko postavlja,
Pa zruši jo lahko še vedno Franc Lobe,
Ker on je mejaš in lastnik vse te robe.
Le Tišlar bo tukaj lokal si postavil,
Da auto-brizgalno enkrat bo popravil.
Ko bode gorelo pri Kollmanu spet,
Gasilcem se našim bo čudil ves svet.

14.

Poslušajte, več bi še bilo deliktov,
Pa nočem do hujših še priti konfliktov.
Odkrito povedal jaz svoje sem mnenje,
Ker zgubil resnično sem že potrpljenje.
Povedal najvažnejše sem vam novice,
Ki niso laž, ampak le gole resnice.
Vse druge novice pa spet vam poda,
Ob Kurentu drugem, grajski i-a, i-a!

Konjiček mlad, konjiček lep,
Sodavico pije,
Če pa sodavice ni,
Snega se navžije.

Hrana vegetarična,
Prav dobro v slast mu gre,
Samo včasih mika ga
Na Štengl — cukerkče.

Kaj Kurent pripoveduje . . .

Ko pridem ves prašen in ôten po glavni cesti preko Proglna v idilično ležeči Slovenjgradec, začudim se takoj nad dejstvom, da je tik mesteca na cesti napeljan žuboreč potoček, ki drvi z vso naglico v Mokro — ne v Suho — dolnico, ki je pa pravzaprav mokra. Si mislim mora že tako biti, in hitim naprej, da si poiščem kaj za želodec. Prvega, ki ga srečam, vprašam, kje je kakšen kuhar, ker juhe sem si najbolj zaželel. »Kuharja imamo dva,« mi ta odgovori, »eden kolje živino in se vozi z avtomobilom, drugi pa dela nagrobne spomenike. Če želite, Vam jih pokažem.«

»Ne. Hvala lepa,« se odrežem, kajti prvič nisem živina, da bi se pustil zaklati, drugič pa sem še živ in še ne rabim nagrobnega kamna. Si mislim, če že juhe ni, bo pa klobasa, saj tam-le se sveti nad vrati napis »Klobasa«. Vstopim, zahtevam, a glej ga spaka! Prijazno mi ponudi gospod: Stoklo in porcelan! Sapa mi zastane in znoj mi stopi na čelo. Ne, šip in porcelana pa res ne bom žrl. Odkurim jo brez pozdrava. Če že juhe ni, klobas tudi ne, a kakšno žemljo pa gotovo dobim. Stopim k Zemljiču. Tam žemlje sicer tudi nisem dobil, za to pa dobre cigarete, ki jih zelo spoštujem, ker preženejo glad. Hvala gospodu Zemljiču tudi za ta dober nasvet, ki mi ga je dal, namreč, da naj se obrnem k Lavri, ker tam se bom dobro nasitil in žejo ugasil, on da to ve iz lastne izkušnje. Zahvalim se mu in grem, pozabim pa vprašati, kje je ta zaželjena Lavra.

Našel jo bom, si mislim, saj so na hišah napisli. Koj pri sosedni hiši me kljune napis, na se spomnim na neki pozabljen ključ. Korakam naprej in gledam, brišem s čela si znoj in glej, tudi tukaj je »Znoj«, v oknu pa žemlje. Ne bom, si mislim, saj Lavra ima dobro jedajočo in pijačo. Tako iščem in pridem do Šoštarja; ravno prav, bom pa kupil par novih čevljev, saj moji čevlji že itak zijajo, kakor jaz. Vstopim, zopet prevara, nima čevljev. Kako je neki to, tega si ne morem razlagati. Upeham jo ubiram naprej — oj, Lavra, kje si? — Hvala Bogu, že vidim napis je že tu, sedaj se bom pa pošteno okrepčal in spočil. Vstopim, gledam in gledam, opazim različno blago, metle, moko i. t. d., namesto Lavre, pa gospoda Lavre! Boječe in milo zaprosim za stol in kosilo. — — —

Čez par minut dirjam, razočaran, kakor brezumen na kolodvor, da kakor hitro mogoče izginem od tod. Saj svojega namena, s katerim sem prišel, da bi kupil pohištvo, ker se želim, bi gotovo tudi ne mogel udeležiti. Po vsem, kar sem doživel, bi Tišljar prodajal gotovo kakšne avtomobile in indijane ali pa kaj drugega, pohištva pa sigurno ne!

Tako čakam zamišljen, celi dve uri na vlak, vsled žeje in gladu že skoraj onemogel. Med vožnjo mi pa pravi sopotnik, da je izborno vince pil in prav dobro obedeloval pri Lavri na kolodvorski restavraciji — jaz pa sem zazijal in padel v nezavest.

Slovenjgraška kronika in novice.

Narodna čitalnica postavila si je v letu 1926 lep nov oder. Otvorila je istega v novembru z gledališko igro »Narodni poslanec«.

Od tega časa naprej se ni vršila nobena predstava. Na repertoarju je sicer več lepih gledaliških iger, a za poznejša leta. Da pa se ne morejo vršiti igre so sledeči vzroki:

1. Primanjkovanje angažiranih igralcev,
2. V budgetu za 1927/1928 ni vpostavljen nobeden kredit za naše slovenjgraško gledališče,
3. Novi oder se še ni prilagodil dvorani in se še vedno »suši«.

Toliko v vednost na vsestransko povpraševanje glede našega gledališča.

Intendant: predsednik dramatičnega odseka: Šenica l. r.

V našem mestu imamo tudi posebno pasjo vrsto — sicer se ne ve prav za prav ali je pes ali kaka druga zver. Široka je tako kot dolga. Vsekakor pa mora po imenu »Ida« biti psica. Glas pa ima tako nežno razvit, da med svojimi nima para. Posebno se ta nežna stvarca producira pri Gollu. Najboljše sporazumljenje pa še obstoja z lovcem Šentom. Pri-

pomniti pa še moramo, da se bode v svrhu konstatacije plemstva v kratkem odpeljala žlahtna Ida v Rim.

Zaročilo se je v našem mestu več deklet — koliko razročilo, se ne da dognati — poročila nobena.

Cena divjačini, zlasti zajcem, je v Slovenjgradcu znatno padla, ker se je tu ustanovila importna tvrdka za uvoz zajcev iz Ptujkega polja Š v a r t l & C o.

Cene pri tej tvrdki so brezkonkurenčne.

Box-Match. Kakor običajno vsako leto, se bodo nudile tudi letos slavnemu občinstvu na pepelnično sredo pri teti Lavri razne senzacije. Glavno točko bo gotovo tvorila roko-borba med svetovno znanima prvakoma Cloirem in Azaksom. Predprodaja vstopnic pri g. Roiniku. K polnoštevilni udeležbi vabi t e t a L a v r a.

Tužnim srcem obveščamo vse lovske kroge, da se je naš najboljši brak — invalid ČRT — preselil v večno lovišče. Izvršil je samomor radi prenapornega lovenja mačk na šolskem vrtu. Vrgel se je pod ekspresni vlak v Slovenjgradcu.

Iz lovske torbe.

Iz lanskega Kurenta znani lovec in zastopnik tvrdke Azaks je imel letos izredno srečo ustreliti prvega velikega petelina.

Petelin je bil — lovsko rečeno — šneider. A uspeh je le uspeh, akoravno nekatere lovske duše govoré, da je petelina v vodi našel. Ker je bil petelin popolnoma moker, je ta domneva povsem upravičena.

O dvomljivem petelinu nismo mogli pravočasno dobiti natančnejših podatkov od srečnega lovca samega.

— 0 —

Senzacija prve vrste za tukajšnje lovce je bila vest, da se je zatekla na pameške grunte tropa divjih svinj. Tako se je podala četa pogumnih lovcev na lov. V bližini doma g. Vrhnjaka so konstatirali sled svinj še po svežih odpadkih.

Da pa si zasigura vsak lovec pred nevarno zverjo svoje življenje, so si oskrbeli in se oborožili vsak z dolgo lestvo (v ta namen je, tiho povedano, delala tuk. tovarna za »colštabe« pod vodstvom g. ravnatelja noč in dan patentirane lestvice). Oboroženi so bili do zob. Še starodavnih helebard ni manjkalo. Glavna stojišča so zastopili najhrabrejši med najhrabrejšimi.

Zaslišijo se prvi udarci gorjač od gonjačev. Groza pade najhrabrejše — ljube lestvice na pomoč — hajdi na drevesa — rešeni! Na varnem čakajo, mrjasca ni. Nastane mrak in pod okriljem temne noči odrinejo z lestvicami hitro proti Vrhnjaku, kjer so jih pričakovali drugi lovski tovariši.

Pri žlahtni kaplici so razmotrivali, kje je bil neki divji mrjasec, da ni prišel na strel.

A glej — sedaj se oglasi vesel naš oča Vrhnjak in pojasni našim hrabrim lovcem, da ni potrebno več njegovega prešiča, kateri je pred dvema dnevoma ušel v gozd, iskati, ker se je prostovoljno vrnil.

Lovci so se oddahnili — pa polagoma tudi zginili — le corpus delicti lestvice so še ostale pri Vrhnjaku. Mogoče še pridejo prav — kdo ve?

Ta lovska dogodbica je resnična — vse drugo je le lovska latinščina.

—o—

Najboljši daljnostrelec je gotovo naš tovariš Šent. Nikaka lovska latinščina ni, če se javno pove, da je na 190 m ustrelil malega petelina na Kopi in še tega s šibrani.

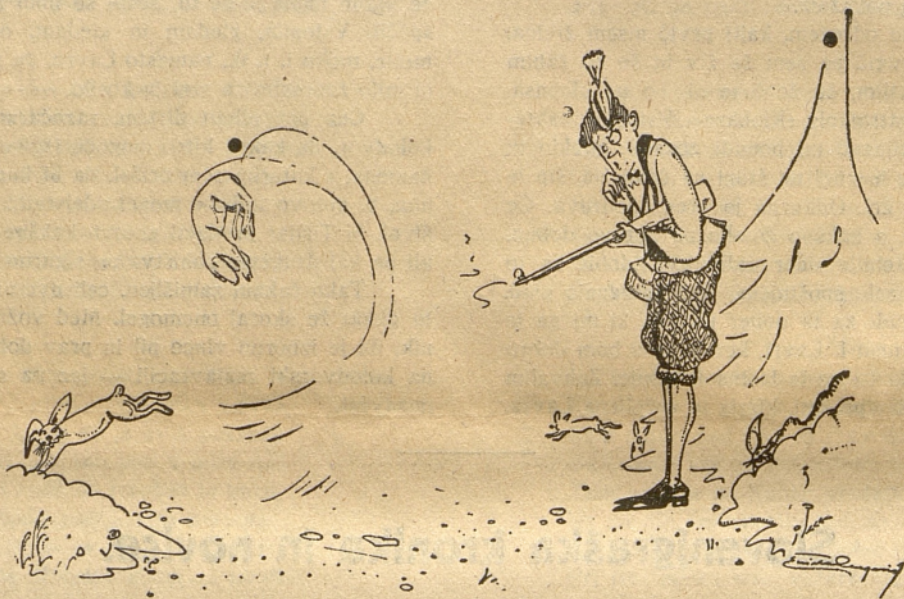
Po poznejših dogotovitvah se je pa dognalo, da je znašala daljava le 19 m.

Pripomba uredništva: Mogoče so pa bile tej razdalji 190 m krive njegove špeglje?

—o—

Kakor se nam poroča, je tudi g. Hansi Köllner zašel med lovce. Pri nedavnem lovu prignal mu je pes krasnega zajca. Radi prevelike treme je zajca zamenjal s psom. Streljal je po zajcu in zadel psa.

Pripomba uredništva: Ugotovili smo, da je gornje poročilo istinito, ker je zgoraj imenovani faktično istega dne po noči iskal g. živinozdravnika, da pregleda takoj nesrečnega pacienta.

Najmlajši nimrod tukaj. lovec, patentiran izdelovatelj lestvic za beg pred mrjasci, se je ojunčil na lov na gamze. Kakor vsakemu začetniku, tako se je tudi njemu smehljala sreča.

Po 5 minutah prikoraka pod vodstvom starega, izkušenega gamza čreda proti mlademu lovcu. Hudo je, če človek

prvič v življenju gamza vidi. Krčevito se roke oprimejo puške, kolena se zašibijo in dva strela pretreseta zrak.

Stari gamz pokaže jezik, zažvižga in s svojo družino mirno in smehljaje odkoraka iz bojnega polja s tiho željo, se še večkrat sniti s takim lovcem.

OPOZORILO.

Vsi se opozarjajo, da se policijske ure dosedaj še niso ukinile, kakor se splošno domneva, ampak še obstojajo nadalje.

Izjemo ima le naše antialkoholno društvo in še to za nedoločen čas.

Policijski ravnatelj: K a p u n l. r.

RAZGLAS.

Novoustanovljeno društvo »Kolo lumpov« se radi preobilice članov in preobilnega delovanja, kar je bilo protizakonito, razpušča.

Pravila so se poizgubila.

Premoženja ni nobenega.

Bivši predsednik: Dr. F i š e r l. r.

RAZGLAS.

1. Vsak požar se ima javiti poveljstvu gasilnega društva vsaj 8 dni pred izbruhom in to radi tega, da zamore društvo vse demontirane brizgalne pravočasno spraviti v porabno stanje.

2. Okoliške občine se opozarjajo, da nabirajo vodo ob poplavih in deževju v rezervoarjih, da je ne bode potrebno brzojavno pošiljati iz Slovenjgradca.

3. Avtobrizgalne so prepovedane, ker dosledno prispé prepozno na mesto katastrofe.

4. Prepovedano je vsem drugim društvom gasiti prej, predno ne dospe slovenjgraško društvo.

5. Trobentač zatrobi signal »voda«, ko že ista teče.

6. Vsa društva imajo gasiti ogenj toliko časa, dokler vse ne zgori.

7. Vsem društvom se priporoča, da si ogledajo patentirane vratne naprave pri našem domu, ker istih ne odpiramo, ampak radi naglice vržemo z enim prijemom iz zapahov.

Gasilno društvo Slovenjgradec.

UGANKE.

Kdo je prinesel v Slovenjgradec razprtijo?

Frakarija.

Kdo je zapravil vso demokracijo?

Frakarija.

Kdo preganja iz naših društev družabnost?

Frakarija.

In kdo prodaja pogosto ošabnost?

Frakarija.

Potrtega srca naznanjamo, da je naš nad vse
ljubljeni, vzorni soprog, brat itd., gospod

„MUKI“

po kratki in mučni pasji bolezni »crknil«.

Pokojnika, ki si je stekel za družbo nevenljivih
zaslug, ohranimo v trajnem spominu in prosimo tihega
sožalja in priporočamo ga v tužno lajanje.

Žalujoči ostali:

LIDA, žena. BARKAŠ, brat. IDA, tašča.

ZAHVALA.

Povodom prerane smrti našega preljubljenega so-
proga, brata itd., gospoda

„MUKIJA“

čutimo se dolžni izreči tem potom našo najglobkejšo
zahvalo vsem pinčem, špicijem, Trefom, Tipp-Toppom
itd., ki so v teh težkih dneh sočustvovali z nami
ali nam na katerikoli način lajšali naše neizmerno gorje.

Posebej pa se posebno zahvaljujemo orkestru
»Feinvermonika« in gospodu Trefu za ganljivo tuljenje
ob grobu.

Iskrena hvala vsem!

Žalujoči: LIDA, BARKAŠ, IDA.

FRANC X. POTOTSCHNIK

TOVARNA USNJA

SLOVENJGRADec

*Izvrstna kuhinja Te vabi,
pečenka, juha, zrezek pravi,
da stopiš notri in poskusiš,
MARIJI ULBING se prikupiš!*

**Prvovrstna kuhinja, lastna mesarija
v Slovenjgradcu št. 119.**

*Najboljše in najcenejše usnje vsake vrste
Vam najboljše nudi*

*trgovina z usnjem in drugimi
čevljarskimi potrebščinami*

*Marije Pototschnik
Slovenjgradec 97.*

Velika zaloga raznega vina,
kapljica zlahtna svet'ga Martina,
pozimi, pomladi in tudi poleti,
najde se vedno v Cajnkovi kleti.
Haložan, dalmatin, Slovenske gorice,
zame reklama so brez govovice.
Če pa si misliš, da bila bi laž,
urno se v moji kleti prikaž'.
Točim vino na drobno in debelo,
tako, da vse je lahko veselo.
Buteljke so moje izvrstno lečilo
za revma, želodec, najboljše zdravilo.

Brzjavni naslov
CAJNKO, Slovenjgradec
TELEFON št. 5.

Franjo Cajnko

Slovenjgradec

VELETRGOVINA VINA

Lastne kleti. Lastni vinogradi.

Glas gre po mestu in deželi, da se v Slovenjgradcu zopet dobi

*Meinlova kava,
čaj, čokolada itd.*

le pri

Klobasa Smolčnik

Nizke cene.

Solidna postrežba.

Velika zaloga manufakture, galanterije, špecerije, stekla, porcelana, železne in emajlne posode, raznih barv, lakov in firneža.

Jos. Druškovič

Trgovina z lesom na debelo, špecerijska, manufakturna in trgovina z železnino na drobno

Slovenjgradec

Lavrenčič & Co.

**TOVARNA
lesnih meril**

Slovenjgradec

Dokazano je, da kupite pri turški

**Ivan Rojnik
Slovenjgradec**

najcenejše in najboljše:

raznourstno manufakturno blago, potrebščine za krojače in šivilje, galanterijo in pletenine, kakor tudi razne šolske potrebščine. Nadalje špecerijsko in kolonijalno blago, emajlirano in pločevinasto posodo, steklo, porcelan itd.

Oglejte si zalogo in cene in prepričali se boste!

IVAN PUŠNIK

LESNA TRGOVINA, PARNI MLIN IN ŽAGA

*
Slovenjgradec

USI

potniki in domačini potrudite se v moj hotel, po zimi in v vročini vas lepo bom sprejel. ∴ Postelje, hrano, alkohol ima le prvovrstno

Karol Goll.

Brijem, strižem vsac'ga rad,
Mišlim, da ne zadnjokrat.
Če želiš Ti zvijem copf,
Al' napravim „Bubi-Kopf“.

Za obilen obisk se priporoča

VEKOSLAV VYBORNÝ

brivec v Slovenjgradcu št. 17.

Franc Lobe
lončar in pečar
Slovenjgradec

priporoča svoje prvovrstne izdelke. Vedno velika izbira NOČNIH POSOD vseh velikosti. Na željo napravim iste po osebni meri, ne da bi se radi tega zaračunala posebna pristojbina.

MIRKO STEINER IN SINOVI

lesna trgovina in parna žaga

Slovenjgradec

Nakupuje po najvišjih in prodaja po najnižjih dnevnih cenah razen les

*V Slovenjgradcu tretji s tem imenom,
kupil hišo z dobrim sem namenom;
gostilniško obrt v njej bom nadaljeval,
Steinhauerjev naslednik se imenoval.*

IVAN DEBELAK

gostilničar v Slovenjgradcu št. 15

STOJ!

STOJ!

KLUN JANKO

trgovina s špecerijo, manufakturo,
galanterijo, železnino i. t. d. i. t. d.

se priporoča

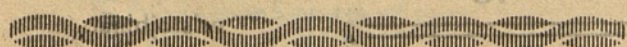

Solidna postrežba!

Točna postrežba!

„TRIGLAV“

trgovačko društvo šumskim
proizvodima.

Podružnica: Slovenjgradec.

Vedno sveže

goveje, telečje in svinjsko
meso, klobase, hrenovke,
domače salame in druge
delikatese se dobe le pri tvrdki

Bratje Kuhar, Slovenjgradec

Rezervirano

LEKARNA REBUL

Usem krogarjem na pepelnično
sredo, kislih kumarac, ledvic in jeter
polno skledo, brizgancev, pečenk in
kar želodec poželi, v gostilni

Gajšek prav obilno se dobi.

RESTAVRACIJA

NA KOLODVORU V
SLOVENJGRADCU

se najljubneje priporoča. Na pe-
pelnično sredo slanikova gostija.

Teta Laura.